

Sygn. akt **OS 3/2020**

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
z dnia (...) r.

w składzie:

Przewodniczący: r.pr. Bożena Bilkiewicz-Bańka

Sędziowie: r.pr. Zofia Filipek-Kraczek - sprawozdawca
r.pr. Ewa Piórecka

Protokolant: aplikant radcowski – Jakub Bielecki

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (...) r. sprawy ze skargi (...) na postępowanie radcy prawnego (...) na skutek odwołania z dnia (...) r. - wniesionego w dniu (...) r. - od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r., sygn. akt RD-(...) o odmowie wszczęcia dochodzenia wobec braku znamion przewinienia dyscyplinarnego

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. oraz w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2020 r., poz. 75) utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o odmowie wszczęcia dochodzenia wobec braku znamion przewinienia dyscyplinarnego.

Przewodniczący:
Bożena Bilkiewicz-Bańka

Członkowie:
Zofia Filipek-Kraczek

Ewa Piórecka

Uzasadnienie

W dniu (...)r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło odwołanie Pani (...) od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...)r. sygn.akt RD-(...) odmawiającego wszczęcia dochodzenia w sprawie radcy prawnego (...) wobec stwierdzenia, że zarzucany jej przez skarżącą czyn nie zawiera znamion przewinienia dyscyplinarnego tj. na podstawie art.17§1 pkt.2 kpk w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982r o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2018r, poz. 2115 ze zm.). Skarżąca (...) żądała podjęcia postępowania dyscyplinarnego wobec wskazanego radcy prawnego za naruszenie wymienionych w odwołaniu przepisów prawa tj. art.477⁹ kpc poprzez niedopełnienie obowiązku dostarczenia do postępowania sądowego akt ubezpieczonego i zabiegania przed sądem o rozpoznanie sprawy bez zbioru dokumentów organu rentowego wymaganych przez ustawę, art. 126§2 kpc w zakresie braku wskazania adresu zamieszkania lub siedziby pełnomocnika. Dalej zarzuty wobec radcy prawnego obejmują posługiwanie się decyzją nie spełniającą wymogów art. 35 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, w której brakuje oznaczenia ubezpieczonego i jego numeru PESEL, posługiwanie się pełnomocnictwem wystawionym przez dyrektora ZUS O/(...) wobec, którego został złożony i nierozpoznany do tej pory wniosek o wyłączenie.

Rozpoznając odwołanie (...) na posiedzeniu w dniu (...)r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie ustalił, co następuje:
w dniu (...)r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęła skarga Pani (...) na radcę prawnego (...). Skarżąca zarzuca radcy prawnemu (...) brak dbałości o przedstawienie Sądowi Okręgowemu w (...) kompletnych i rzetelnie sporządzonych akt ubezpieczonego oraz płatnika przy jednoczesnym złożeniu przez radcę prawnego wniosku o oddalenie żądania dołączenia do sprawy kompletnych akt ubezpieczonego. Zdaniem Pani (...) takie działanie radcy prawnego (...) w sposób rażąco naruszyło przepisy kodeksu postępowania cywilnego jak również przepisy o ochronie danych osobowych. Skarżąca formułując wyżej wskazane zarzuty nie przedstawiła dowodów na ich popełnienie przez radcę prawnego.
Kolejnym zarzutem kierowanym wobec radcy prawnego jest niedopełnienie obowiązku wynikającego z przepisu art. 126 § 2 i 3 kpc w zakresie podania swego adresu zamieszkania lub siedziby firmy co Skarżąca ocenia jako gwarancje bezkarności pełnomocnika organów rentowych jak również utrudnienie czy nawet uniemożliwienie pozwania tegoż prawnika.

Zdaniem Skarżącej radca prawny (...) miała obowiązek zbadać, czy zaskarżona decyzja organu rentowego spełnia ustawowo określone wymogi jak również zwrócić uwagę czy w decyzji ZUS O/(...) znajdują się dane dotyczące ubezpieczonego i jego PESEL.

Nadto radcy prawnemu (...) zarzuciła lekceważenie praw odwołującego poprzez naruszenie przepisów prawa, nieprecyzyjne wypowiedzanie się na rozprawie oraz złożenie przed sądem oświadczenia zamiast przedłożenia dokumentów. Do skargi Pani (...) dołączyła dokument pełnomocnictwa (...).

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wezwał radcę prawnego (...) do pisemnego ustosunkowania się do zarzutów zawartych w skardze (...).

W odpowiedzi na skargę ((...)r data wpływu do Okręgowej Izby Radców Prawnych w (...)) radca prawny (...) potwierdziła, iż występowała przed Sądem Okręgowym w (...) w sprawie sygn.akt VII U (...) w charakterze pełnomocnika ZUS O/(...), na podstawie pełnomocnictwa udzielonego przez dyrektora ZUS O/(...). Przedmiotem procesu sądowego było odwołanie (...) od decyzji organu rentowego. Pełnomocnikiem (...) była Skarżąca (...). W dalszej części odpowiedzi na skargę radca prawny (...) wyjaśniła, że działając jako pełnomocnik organu rentowego dokonywała przed sądem zwykłych czynności procesowych na rzecz swojego mocodawcy mając na uwadze dbałość o jego dobro, działając zgodnie z przepisami prawa i zasadami wykonywania zawodu radcy prawnego oraz Kodeksem Etyki Radcy Prawnego. Radca prawny (...) podkreśliła, że jej zdaniem wszystkie podnoszone w skardze zarzuty są następstwem podejmowanych przez pełnomocnika ZUS działań, które nie zawsze były dokonywane na korzyść Skarżącej, która z tego powodu składała szereg skarg adresowanych nie tylko do różnych instytucji, ale także skierowanych pod adresem innych radców prawnych reprezentujących organy rentowe ZUS O/(...) i KRUS przed Sądem Okręgowym w (...).

W konsekwencji radca prawny (...) uznała skargę za bezzasadną.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie oceniając w toku czynności sprawdzających zebrany w sprawie materiał dowodowy uznał, iż nie daje podstaw do wszczęcia dochodzenia i postanowieniem z dnia (...)r sygn. akt RD-(...) odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie. Podkreślił, że w jego ocenie zarzuty przedstawione radcy prawnemu powinny być poparte dowodami, z których jednoznacznie wynikałaby bezprawność popełnionego przez radcę prawnego czynu czy też naruszenie zasad etyki zawodowej. Czynności podjęte przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego w toku postępowania sprawdzającego mające na celu ustalenie stanu faktycznego oraz jego wnikliwa ocena nie dały podstaw do stwierdzenia, iż radca prawny (...) dopuściła się przewinienia dyscyplinarnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zważył, co następuje:

odwołanie Pani (...) od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...)r sygn. akt RD-(...) nie zasługuje na uwzględnienie. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Lublinie w pełni podzielił stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego uznające, iż w niniejszej sprawie zebrany w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do wszczęcia dochodzenia. W szczególności należy wziąć pod uwagę działanie radcy prawnego (...) jako pełnomocnika procesowego ZUS O/(...). Rolę pełnomocnika w procesie cywilnym określa Dział V Kodeksu postępowania cywilnego (ustawa z dnia 17 listopada 1964r tj. Dz.U. z 19 lipca 2019 r., poz. 1460) a zakres działań pełnomocnika (z mocy prawa) skonkretyzowany jest w przepisie art. 91 kpc., Badanie prawidłowości i skuteczności udzielonego pełnomocnictwa należy do kompetencji sądu orzekającego w danej sprawie. Zebrany materiał dowodowy nie daje podstaw do przyjęcia, iż sąd kwestionował pełnomocnictwo radcy prawnego (...) udzielone przez dyrektora ZUS O/(...) czy też działania podejmowane przez radcę prawnego w wykonaniu czynności pełnomocnika procesowego. Godzi się podkreślić, że z radca prawny będący pełnomocnikiem w myśl art. 126 kpc jest obowiązany podać adres siedziby strony, którą reprezentuje. W omawianym przypadku podawany był adres siedziby ZUS O/(...), a więc wymóg określony w przywołanym przepisie został spełniony, przy czym podanie adresu siedziby strony w myśl art.126 § 2pkt.1¹ kpc) wymagane jest przy pierwszym piśmie procesowym składanym do sądu. Stąd też zarzut naruszenia przez radcę prawnego omawianego przepisu jest całkowicie niezasadny.

Nietrafny jest również zarzut naruszenia przez radcę prawnego art. 477⁹ §2 kpc. Przepis ten stanowi, ***iż organ rentowy lub wojewódzki zespół do spraw orzekania o niepełnosprawności przekazuje niezwłocznie odwołanie wraz z aktami sprawy do sądu. Organ ten lub zespół, jeżeli uzna odwołanie w całości za słuszne, może zmienić lub uchylić zaskarżoną decyzję lub orzeczenie. W tym przypadku odwołaniu nie nadaje się dalszego biegu. Z przepisu jednoznacznie wynika, że obowiązek przekazania sądowi akt sprawy ciąży na organie rentowym. Do sądu należy ocena złożonej dokumentacji i jeżeli stwierdzi braki wydaje postanowienie o ich uzupełnieniu. Sąd nie rozpatrzy sprawy i nie wyda wyroku nie mając pełnego materiału dowodowego. W żadnym wypadku – jak twierdzi Skarżąca w swoim odwołaniu – radca prawny nie ponosi odpowiedzialności za ocenę przez sąd przedłożonej do akt dokumentacji. Dlatego też zarzut naruszenia przez radcę prawnego art.477⁹ § 2 kpc jest***

całkowicie chybiony zważywszy, że radca prawny jako pełnomocnik organu rentowego przekazuje do sądu dokumenty sporządzone przez ten organ.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Lublinie uznał za kompletną i nie wymagającą uzupełnienia dokumentację zebraną przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego w sprawie sygn.akt RD-(...). Nadto skład orzekający nie doszukał się uchybień Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego w zakresie rzetelności, bezstronności gromadzenia materiału dowodowego i jego oceny. Za dowolne uznaje twierdzenia Skarżącej w przedmiocie „*zamiatania pod dywan naruszających ustawy nieetycznych działań radcy prawnego (...)*”. W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie radca prawny (...) nie dopuściła się zarzucanych jej przez Skarżącą działań sprzecznych z prawem, zasadami Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Nie naruszyła godności zawodu radcy prawnego jak również obowiązków wynikających z wykonywanego zawodu.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Lublinie podzielił stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, iż zarzuty względem radcy prawnego powinny być poparte dowodami jednoznacznie potwierdzającymi bezprawność czynu czy też nieetyczne postępowanie radcy prawnego. Zebrany w sprawie materiał dowodowy jak również wnikliwa ocena stanu faktycznego ustalonego w toku niniejszego postępowania pozwala na jednoznaczne stwierdzenie, że działaniom radcy prawnego (...) nie można w żaden sposób przypisać znamion przewinienia dyscyplinarnego. Co więcej ustalony w toku postępowania stan faktyczny potwierdza należyte wykonywanie czynności zawodowych przez radcę prawnego (...), w tym ciężącego na Niej obowiązku reprezentowania strony i dbania o jej interesy w ramach udzielonego pełnomocnictwa procesowego. Godzi się podnieść, że Skarżąca, jak sama oświadczyła na posiedzeniu w dniu (...), od 15 lat prowadzi blisko 100 procesów z organami rentowymi zarówno w swoich sprawach jak też jako pełnomocnik męża (...) i stąd też jej emocjonalne podejście do tych spraw. Nie mniej jednak uważa, że organy rentowe oraz prawnicy tj. sędziowie, adwokaci i radcowie prawni nie działają w sposób prawidłowy. Nie przedstawiła jednak żadnego dowodu na potwierdzenie zarzutów wobec radcy prawnego (...), dlatego też w ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie skarga jest bezzasadna a zarzuty w niej sformułowane nie znalazły potwierdzenia w toku niniejszego postępowania.

Z przytoczonych względów Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych orzekł jak w sentencji postanowienia.

POUCZENIE:

Postanowienie niniejsze jest ostateczne w toku instancji i nie przysługuje od niego środek odwoławczy – art. 426 § 1 kpk w związku z art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2020r., poz. 75).

Przewodniczący:

Sędzia

Sędzia

r.pr. Bożena Bilkiewicz-Bańka

r.pr. Zofia Filipek-Kraczek

r.pr. Ewa Piórecka